

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/60/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6209010081
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6209010081.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoja Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného F. Z., pre zločin zabitia podľa § 148 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. júna 2013, o odvolaní okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 14.03.2013, sp.zn. 9T 32/2009 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 14.03.2013, sp.zn. 9T 32/2009 bol obžalovaný F. Z. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre zločin zabitia podľa § 148 ods. 1 Tr. zák., ktorého skutku sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 11.07.2006 asi o 20.00 hod. v I. A. v Z. po predchádzajúcej hádke s P. O., nar. XX.XX.XXXX, udrél poškodeného, tento po údere spadol na chrbát na podlahu a utrpel zlomeninu klenby lebečnej s následným prerušením mozgových ciev a krvácaním pod mozgové obaly, na kontralaterálnej strane mozgu došlo k tzv. efektom contre coup, k pomliaždeniu mozgového tkaniva s krvácaním do kôry a bielej hmoty mozgovej v oblasti spodiny oboch čelových lalokov a ľavého spánkového laloku mozgu, narastajúcim vnútrolebečným tlakom, v dôsledku hromadiacej sa krvi v podlebečnom priestore dochádzalo postupne k rozširovaniu sa pomliaždeného tkaniva do okolia spojeného s krvácaním, a tým aj narastaním nadmerného opuchu mozgu, uvedená skutočnosť v konečnom dôsledku viedla k zlyhaniu riadiacej činnosti mozgu, poškodený zraneniam podľahol 21.07.2006 o 03.45 hod. v nemocnici v E.,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch svojho odvolania okrem iného uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu nesúhlasí. Ďalej dodal, že súd v napadnutom rozsudku neodôvodnil žiadnym spôsobom zmenu hodnotenia tých istých dôkazov v rozsudkoch, ktorými uznal obžalovaného vinným z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. z 18.01.2010, 14.10.2010 a v ostatnom rozsudku. Poznamenal, že v odôvodnení rozsudkov z rokov 2010 prvostupňový súd uvádza, že nepriamo obžalovaného usvedčuje z protiprávneho konania K. B. a A. O., lebo tieto svedkyne boli prítomné v I. A. v Z. v čase činu. K výsluchu svedkov P. a Z. O., prvostupňový súd uviedol, že obaja svedkovia usvedčovali obžalovaného, ktorý im uviedol, že mal incident s ich otcom a sotil do neho. Súd v týchto rozsudkoch nezistil žiadny dôvod, prečo by mal spochybňovať vierohodnosť svedkýň B. a O. a taktiež P. a Z. O..

V odôvodnení napadnutého rozsudku ďalej súd dostatočným spôsobom neodôvodnil tú časť znaleckého posudku F. J. X. a F. B.T., v ktorom uvádzajú zranenia na prednej strane tela poškodeného P. O. a ich biomechanizmus, ide o odreniny v oblasti hornej pery, ktoré mohli vzniknúť pri intubácii pacienta počas jeho hospitalizácie v nemocničnom zariadení alebo v čase poskytnutia prvej pomoci. Vzhľadom na značný časový odstup od vzniku zranenia nemožno vylúčiť ani prípadný úder päšťou inej osoby do oblasti úst. Pokiaľ ide o zranenie v oblasti dolnej časti ľavej prsnej krajiny, znalci uvádzajú, že k takýmto poraniam dochádza pri údere päšťou inej osoby, alebo úderom na hladké (pravdepodobne má byť uvedené na hladké) a pevné predmety. Rovnako k tomuto poraneniu sa nemožno objektívne vyjadriť pre značný časový odstup. V ďalšej časti znaleckého posudku uvedení znalci uvádzajú zranenie v oblasti hlavy P. O., ktoré vzniklo v oblasti pravej spánkovo-temennej krajiny, ide o vonkajšie mechanické násilie tupého charakteru, ktoré účinkovalo na oblasť hlavy poškodeného veľkou silou a prudkosťou o pevnú kontaktnú plochu. Zranenie malo za následok vznik ložiskového pomliaždenia a zakrvácania do mozgu a podmozgové obaly. K uvedenému zraneniu mohlo dôjsť akcelerovaným pádom, t.j. pádom po sotení poškodeného do hrudníka, prípadne úderom do oblasti tváre, čím sa sila dopadu znásobila rýchlosťou a silou dopadu. Za predpokladu, že v čase konfliktu boli obe osoby, teda obvinený a poškodený P. O. v polohe fronto - frontálnom, teda v polohe tvárou v tvár, potom je viac než pravdepodobné, že po údere do ľavej časti tváre mohlo dôjsť k pádu poškodeného smerom dozadu a doprava. Pri spontánnom páde poškodeného, resp. v stave opilosti, by poškodený padol smerom dozadu, kde by pri náraze na dlažbu mohlo dôjsť k zraneniu hlavy, záhlavovej krajiny, nie v pravej spánkovo temennej krajiny.

Z týchto dôvodov žiadal krajský súd, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor predniesol návrh v súlade s písomným odôvodnením odvolania a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný, ako aj jeho obhajca, navrhli na verejnom zasadnutí odvolanie okresného prokurátora, ako nedôvodné, zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací nezistil dôvod na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 alebo 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliada len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods, 1 Tr. por.

Odvolací súd postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla a urobila tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa názoru krajského súdu skutkové zistenia súdom prvého stupňa sú správne a zodpovedajú dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného F. Z. podaná. Dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov, tak ako sú uvedené v ust. § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., presvedčivo a v podstate aj vyčerpávajúcim spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a z akých dôvodov a prečo obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku. V odôvodnení napadnutého rozsudku analyzuje dôkaznú situáciu a sú v ňom uvedené aj úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj právnych úvahách na to nadväzujúcich.

V prvom rade odvolací súd poukazuje na obsah svojich rozhodnutí, sp.zn. 3 To 79/2010 z 24.03.2010, 3 To 11/2011 z 02.03.2011 a 3 To 66/2012 z 20.06.2012, ktorými boli rozsudky Okresného súdu vo Veľkom Krtíši, a to 9T 32/2009 z 18.06.2010, 9 To 32/2009 z 14.10.2010 a 9T 32/2009 z 08.03.2012 odvolacím súdom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. zrušené a podľa § 321 ods. 1 Tr. por. vrátené súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol, v ktorých je poukázané na celý rad pochybností, resp. nejasností, ktoré v danej trestnej veci aj napriek dokazovaniu sa vyskytli s tým, aby súd prvého stupňa doplnením dokazovania sa pokúsil uvedené nedostatky odstrániť, resp. vysvetliť a následne vo veci zákonným spôsobom rozhodnúť.

Odvolací súd ostatným svojím rozhodnutím zo dňa 20.06.2012 súdu prvého stupňa okrem iného nariadil, aby za účasti svedkýň A. O., K. B. a znalcov F. J. X. a F. L. O., uskutočnil previerku výpovede nielen obidvoch svedkýň, vzhľadom na ich rozporuplné tvrdenia z prípravného konania, ako aj z hlavného pojednávania ale aj, aby vyššie uvedení znalci na základe výpovedí týchto svedkýň, berúc v úvahu aj miesto činu, sa kvalifikovane vyjadrili, či k pádu poškodeného P. O. došlo po údere, resp. sotení do oblasti pŕs zo strany obžalovaného F. Z., alebo následkom pádu bez cudzieho zavinenia.

Súd prvého stupňa v tomto smere doplnil dokazovanie, pričom z obsahu zápisnice z ohliadky vykonanej dňa 29.10.2012 v I. krčme v Z. vyplýva, že ani jedna z vyššie uvedených svedkýň nezaregistrovala fyzický kontakt medzi obžalovaným a poškodeným a keďže zo strany znalcov nedošlo k prijatiu takého záveru, že by s istotou nemohli vylúčiť aj samovoľný pád poškodeného (bez cudzieho zavinenia), berúc v úvahu aj jeho ťažké ovplyvnenie alkoholom, súd, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil, s čím sa odvolací súd stotožnil.

Aj keď okresný prokurátor v odôvodnení odvolania poukázal okrem iného aj na ďalšie zranenia poškodeného (odreninu hornej pery, nález na dolnej časti ľavej prsnej krajiny) znalkyňa F. J. X. vo svojom znaleckom posudku podrobne a aj presvedčivo vysvetlila možnosti vzniku týchto zranení, napríklad v dôsledku poskytnutia prvej pomoci poškodenému zo strany zdravotníckeho personálu.

Odvolací súd na margo odvolania zo strany prokurátora poznamenáva, že ani obžaloba pri podaní obžaloby nemala jasno v tom, na základe akého konkrétneho konania zo strany obžalovaného malo dôjsť k pádu poškodeného, načo poukázal odvolací súd vo svojom rozhodnutí zo 14.10.2010. V tejto súvislosti treba tiež poznamenať, že už v tom čase (teda v čase podania obžaloby) existovali rôzne pochybnosti o priebehu skutkového deja, ktoré sa aj napriek pomerne rozsiahlemu dokazovaniu na hlavnom pojednávaní nepodarilo odstrániť, o čom nakoniec svedčí aj obsah pokynu prokurátora vyšetrovateľovi z 26.06.2007 ohľadne vierohodnosti výpovede svedkyne K. B..

Na základe vyššie uvedených skutočností potom odvolací súd musel konštatovať, že žiadnym z dostupných dôkazov, ktoré boli produkované v rámci trestného konania, sa bez akýchkoľvek pochybností nepreukázalo to, že by obžalovaný F. Z. sa bol dopustil zločinu zabitia podľa § 148 ods. 1 Tr. zák. tak, ako mu to kládla obžaloba za vinu.

V súhrne tiež možno uzavrieť, že žiadny zo svedkov prítomných na mieste činu neusvedčil obžalovaného F. Z. z protiprávneho konania, teda, fyzického kontaktu voči poškodenému P. O. a ak aj iní svedkovia (rodinní príslušní poškodeného) vypovedali v jeho neprospech, títo neboli očitými svedkami priebehu deja. Ani zo záverov znaleckých posudkov a výpovedí znalcov na hlavnom pojednávaní nevyplývala jednoznačne tá skutočnosť, že by obžalovaný akýmkoľvek spôsobom prišiel do fyzického kontaktu s poškodeným, následkom čoho mal tento spadnúť a utrieť tie zranenia, ktoré sú uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Odvolací súd poznamenáva, že kvalita skutkových zistení, na základe ktorých by bolo možné obžalovaného uznať vinného z akéhokoľvek protiprávneho konania, popísaného v obžalobe, v danom prípade bola nepresvedčivá, resp. pochybná.

Vo všeobecnosti súd nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci z domniek a hypotéz, pokiaľ pripadá do úvahy aj iný priebeh skutkového deja. V prípade, ak ostanú po vykonaní všetkých dosiahnutých dôkazov v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, ako v tomto prípade, musí sa rozhodnúť v prospech

obžalovaného. Zásada prezumpcie nevinny sa musí prejavíť v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada „in dubio pro reo“.

Na základe týchto skutočností potom odvolací súd poznamenáva, že postup prvostupňového súdu, keď vykonané dôkazy postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil v prospech obžalovaného a tohto spod obžaloby pre vyššie uvedený skutok oslobodil, bol správny, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.